

NIET -
ONTVANKELIJK

▶ ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Neuroloog schrijft stellig rapport, en doet dat goed

Enkele weken geleden kwam in deze rubriek een tuchtzaak aan bod waarin het ging over een psychiater die nogal bot zijn bevindingen in een rapport had verwoord (MC 33-34/2015: 1528). Hij werd berispt; zijn rapportage voldeed niet aan de eisen.

In deze tuchtzaak gaat het over een neuroloog die ook onomwonden zegt waar het op staat in een rapport: 'slachtofferrol op zich genomen... zich als een invalide gaan gedragen... had veel harder aangepakt (...) moeten worden'. Hij wordt niet berispt, omdat hij zijn rapport

goed heeft opgesteld, en zijn conclusie goed onderbouwd. Het kan dus wel.

Sophie Broersen, arts/journalist
Diederik van Meersbergen, jurist

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg d.d. 20 augustus 2015

(ingekort door redactie Medisch Contact)

Beslissing in de zaak onder nummer C2014.474 van A, wonende te B, appellant, klager, tegen C, neuroloog, wonende te D, verweerder in beide instanties.

01

Verloop van de procedure

A, hierna klager, heeft op 5 februari 2014 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam tegen C, hierna de neuroloog, een klacht ingediend. Bij beslissing van 26 augustus 2014, onder nummer 14/054 heeft dat college de klacht afgewezen. (...)

02

Beslissing in eerste aanleg

Het regionaal tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

'De overwegingen van het college

(...)

5.2 De klacht dat verweerder zich heeft uitgegeven voor verzekeringsgeneeskundige acht het college ongegrond. Verweerder heeft zijn onderzoek uitgevoerd op verzoek van de rechtbank E. Hij heeft zijn rapportage ondertekend met zijn naam en de aanduiding "neuroloog". Niet gebleken is dat verweerder zichzelf als verzekeringsgeneeskundige heeft gepresenteerd.

5.3 De kern van de klacht betreft echter de wijze waarop verweerder zijn onderzoek heeft uitgevoerd en de conclusies die hij op basis daarvan heeft getrokken. Klager stelt in dit verband dat verweerder onvoldoende kennis heeft genomen van het dossier en slechts beperkt lichamelijk onderzoek bij betrokkene heeft gedaan. Zijn conclusie dat geen sprake kan zijn van organisch letsel bij betrokkene is dan ook onjuist, aldus klager.

5.4 Verweerder voert aan dat hij de belastbaarheid van betrokkene heeft beoordeeld. In dat verband is voldoende kennisgenomen van de inhoud van het dossier en voldoende lichamelijk onderzoek verricht. Verweerder stelt dat in zijn beoordeling zwaar heeft gewogen dat betrokkene haar eindexamen heeft weten te halen. Zijns inziens is dat niet verenigbaar met het bestaan van (zodanig ernstig) hersenletsel dat betrokkene in het geheel niet meer tot het verrichten van arbeid in staat is. (...)

03

Feiten en omstandigheden

3.1 Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de volgende feiten en omstandigheden.

3.2 Klager is de vader van degene die de neuroloog heeft onderzocht (hierna: betrokkene). Hij heeft op eigen naam met instemming van betrokkene een klacht tegen de neuroloog ingediend.

3.3 In 1992 is betrokkene op 16-jarige leeftijd een verkeersongeval overkomen.

3.4 Aan betrokkene is een Wajong-uitkering toegekend. In het

kader van een gerechtelijke procedure over het behoud van aanspraak op deze uitkering heeft de rechtbank te F de neuroloog op 16 juni 2006 als deskundige benoemd en hem opdracht gegeven betrokkene te onderzoeken en aan de hand van de bevindingen ter zake (...) vragen te beantwoorden.

(...)

Het onderzoek van betrokkene heeft op 13 juli 2006 plaatsgevonden.

3.5 Op 11 september 2006 heeft de neuroloog aan de rechtbank gerapporteerd over zijn bevindingen naar aanleiding van het onderzoek. In deze rapportage komt onder meer de volgende passage voor.

'Het is zeer opmerkelijk dat onderzochte in de eerste twee jaar na het ongeval, zij het met wat meer moeite en wat lagere cijfers dan voorheen, zonder vertraging haar middelbare school voltooid heeft en haar vwo-examen behaald heeft. Zij is pas vastgelopen tijdens het begin van haar studie, toen zij op kamers ging wonen. Daarna heeft een revalidatiearts de voor mij volkomen onbegrijpelijke en naar mijn mening zeer onjuiste conclusie getrokken dat zij vrijwel niets meer kan doen. Zij heeft daarna de slachtofferrol op zich genomen en zij is zich verder als een invalide gaan gedragen. Er is daarbij ook sprake geweest van aanzienlijke secundaire ziekte winst (schadevergoeding, volledige WAO-uitkering, invalidenparkeerkaart!). Onderzochte leidt nu al meer dan tien jaar een vrijwel passief bestaan, een toestand die niet meer gemakkelijk te veranderen zal zijn. Deze droevige toestand is niet alleen de schuld van onderzochte zelf. Zij had natuurlijk zelf wat meer initiatief kunnen ontplooiën en het is opvallend dat zij pas weer hulp is gaan zoeken toen haar WAO-uitkering gestopt dreigde te worden. Op grond van het verslag van de arbeidsrevalidatie in het G in 1996 (...) staat vast dat haar belastbaarheid, naar mijn mening zeer ten onrechte, zeer beperkt werd geacht. Het is vrijwel zeker dat zij daarna verkeerde medische adviezen en behandelingen heeft gekregen. Zij had veel harder aangepakt en ook veel meer geactiveerd moeten worden. (...) Ik acht haar wel in staat tot het doen van lichte werkzaamheden gedurende plm. 4 uur per dag of 20 uur per week.'

04

De klacht

Klager verwijt de neuroloog dat hij zich door aanvaarding van de opdracht van de rechtbank, zijn onderzoek op 13 juli 2006 en zijn rapport van 11 september 2006 heeft begeven op verzekeringsgeneeskundig gebied waarvoor hij 'de professionele attitude en toereikende bagage ontbeert'. De neuroloog heeft onvoldoende onderzoek bij betrokkene verricht en heeft zijn conclusies in zijn rapport gebaseerd op subjectieve oordelen over het vakgebied van anderen.

05

Het verweer van de neuroloog

De neuroloog stelt dat hij zich niet ten onrechte heeft begeven op verzekeringsgeneeskundig gebied. Omdat de klachten van betrokkene op neurologisch gebied liggen, kon de neuroloog de door de rechtbank aan hem gestelde vragen zeer wel beantwoorden. Het onderzoek van betrokkene op 13 juli 2006 was volledig. Na kennisneming van alle eerdere rapportages heeft de neuroloog een uitgebreide anamnese afgenomen en vervolgens zijn bevinding in het rapport van 11 september 2006 vastgelegd.

06

Beoordeling van het hoger beroep

(...)

6.3 Volgens vaste rechtspraak van het Centraal Tuchtcollege dient een (deskundigen)rapport te voldoen aan de volgende criteria.

1. Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust.
2. Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden.
3. In het rapport wordt op een inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen.
4. Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikelijke literatuur en de geconsulteerde personen.
5. De rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.

Het Centraal Tuchtcollege toetst ten volle of het onderzoek door de arts/deskundige uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de arts/deskundige in redelijkheid tot zijn conclusie heeft kunnen komen.

6.4 Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat het door de neuroloog over betrokkene uitgebrachte rapport aan de hiervoor weergegeven criteria voldoet. De neuroloog heeft betrokkene onderzocht en de bevindingen van het neurologisch onderzoek in zijn rapport (blz. 3 'neurologisch onderzoek') weergegeven. Uit het rapport blijkt (blz. 1-3 'anamnese') dat er een uitgebreide anamnese is afgenomen. De neuroloog heeft er blijk van gegeven alle beschikbare medische gegevens over betrokkene te hebben doorgenomen en heeft daarvan melding gemaakt

in zijn rapport (blz. 3-5 'medische gegevens'). Verder heeft hij collegiale inlichtingen ingewonnen en deze weergegeven in het rapport (blz. 5-6 'collegiale inlichtingen'). Ten slotte heeft de neuroloog een beschouwing gegeven, daaraan een conclusie verbonden en de vragen van de rechtbank, voor zover van toepassing, beantwoord. Anders dan klager stelt, is niet gebleken dat de neuroloog bij de beantwoording van de vragen niet is gebleven binnen de grenzen van zijn deskundigheid van neuroloog. Voorts is niet gebleken dat de neuroloog niet in redelijkheid tot de antwoorden of conclusie heeft kunnen komen nu deze steun vinden in de in het rapport weergegeven feiten en beschouwingen. Anders dan klager kennelijk meent, betekent de omstandigheid dat de antwoorden en conclusie van de neuroloog afwijken van die van andere medisch deskundigen die betrokkene hebben gezien, niet dat de neuroloog niet in redelijkheid tot zijn conclusie heeft kunnen komen. Dat het deskundig oordeel van de neuroloog in stellige bewoordingen is verrat, maakt de beoordeling van de klacht niet anders.

6.5 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is het Centraal Tuchtcollege van oordeel dat de neuroloog geen tuchtrechtelijk verwijt treft en dat de klacht ongegrond is. (...)

6.6 Het voorgaande leidt tot de volgende beslissing.

07

Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

- verwerpt het beroep; (...)

Deze beslissing is gegeven door mr. C.H.M. van Altena, voorzitter, mr. R.A. van der Pol en mr. G.P.M. van den Dungen, leden-juristen, prof. dr. C.M.F. Dirven en dr. M.M. Veering, leden-beroepsgenoten en mr. R. Blokker, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van 20 augustus 2015. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● Herseninfarct gemist door coassistent

Een patiënt die door de huisarts na onderzoek naar huis was gestuurd, klaagt zich over de zorg door de huisarts. Na thuiskomst werd bij klager een herseninfarct geconstateerd; de huisarts had dat kennelijk gemist. Klager was bij de huisarts door de coassistent, die onder supervisie van de aangeklaagde huisarts stond, zelfstandig onderzocht. Er werd een hypochondere indruk vastgesteld, maar patiënt werd als niet ziek beoordeeld. De coassistent heeft tijdens het onderzoek tweemaal contact gezocht met de huisarts om te overleggen. Na een tweede overleg handhaafde de huisarts het expectatieve beleid en is klager naar huis gestuurd. Het regionaal tuchtcollege oordeelt dat het enkele feit dat de coassistent zelfstandig onderzoek heeft verricht, niet automatisch tuchtrechtelijk verwijtbaar is. Wel had de huisarts na een tweede consult tijdens hetzelfde onderzoek de patiënt zelf moeten onderzoeken. In deze casus komt daar nog bij dat de klachten van klager niet 'alledaags' waren. Zelf onderzoeken past bij rol van supervisor. Waarschuwing en publicatie.

RTG Amsterdam 11 augustus 2015

● Niet goed uit voeren time-outprocedure

Klacht Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) tegen orthopedisch chirurg. Als operateur heeft cardioloog de time-outprocedure (TOP) onjuist toegepast. Daarop is patiënt aan verkeerde knie geopereerd. Na uitvoeren TOP is deel van het ok-team gewisseld. De TOP is niet opnieuw uitgevoerd. Arts heeft direct na het incident met de patiënt gesproken en zijn verantwoordelijkheid erkend. Melding aan raad van bestuur en calamiteitenmelding bij IGZ. Aanbevelingen SIRE-analyse zijn opgevolgd en maatschap orthopedie heeft procedures aangepast. Klacht gegrond. Er volgt, ondanks de opstelling van de arts op een door IGZ aangespannen tuchtrechtelijke procedure een berisping. Gelet op de functie van het tuchtrecht zou een lichtere maatregel een te zwak signaal zijn.

RTG Den Haag, 25 augustus 2015

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

